

18 mai 2017

Df-8 nr. 142

AVIZ
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative
(nr.94 din 29.03.2017)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege menționat, conform prevederilor art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996 și ale Legii privind actele legislative nr.780/2001, și comunică următoarele.

Observații de ordin general și procedural:

1. Proiectul de lege a fost înaintat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvernul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea nr.200 din 28.03.2017, fapt ce corespunde prevederilor art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Proiectul de lege conține norme de modificare și completare la 5 acte legislative și potrivit Notei Informative, are drept scop aducerea acestora în concordanță cu prevederile Legii cu privire la parcurile pentru tehnologia informației nr.77/2016 și asigurarea implementării acesteia, conform dispozițiilor art.21 al Legii menționate.

3. Referitor la concordanța proiectului de lege cu obiectivele politicilor fiscale și de administrare fiscală pentru anul 2017, atenționăm că, pct.1.3. al compartimentului D. Politicii fiscale și administrare fiscală și vamală eficientă din Planul de acțiuni al Guvernului pentru anii 2016-2018, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.890 din 20.07.2016 prevede: "Revizuirea sistemului de impozitare a deținătorilor de patentă de întreprinzător, prin finalizarea sistematizării legislației fiscale, prin *elaborarea și adoptarea titlului X „Alte impozite și taxe” din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997*". Activitatea respectivă urma a fi realizată de Ministerul Finanțelor în trimestrul I, 2017.

4. Înaintarea proiectului de lege în cursul anului fiscal 2017, a fost efectuată fără a fi prevăzută data, procedura și mecanismele de punere în aplicare a acestuia, precum și fără a se asigura corelarea procedurilor de aplicare a normelor de reglementare ce țin de raporturile interbugetare. În contextul dat, atenționăm asupra necesității respectării următoarelor prevederi obligatorii stabilite de legislația în vigoare:

- proiectul de lege nu este însoțit de informații privind efectuarea analizei impactului de reglementare, care este obligatorie conform prevederilor art.4 și art.13 din Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr.235/2006;

- conform prevederilor art.47 alin.(6) și alin.(7) din Regulamentul Parlamentului la proiectul de lege se anexează rezultatele expertizelor și cercetărilor efectuate în cadrul elaborării proiectului de lege, fundamentarea economico-financiară necesară implementării normelor acestuia și lista actelor legislative sau normative ce urmează a fi elaborate urmare adoptării actului legislativ respectiv;

- art.7 alin.(2) din Codul fiscal prevede că, pe parcursul anului fiscal (calendaristic), modificarea cotelor și aplicarea facilităților fiscale se permit numai concomitent cu modificarea corespunzătoare a bugetului de stat și a bugetelor unităților administrativ-teritoriale;

- conform art.7 alin.(1¹) din Codul fiscal, modificările și/sau completările prezentului cod și ale legilor de punere în aplicare a titlurilor Codului fiscal se pun în aplicare peste 180 de zile calendaristice de la data publicării legii de modificare și/sau de completare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Obiecții de ordin tehnico-juridic și redacțional:

La art.I, Codul fiscal nr.1163/1997:

La pct.1, care prevede completarea art.6 alin.(5) cu o nouă lit.h) "impozitul unic de la rezidenții parcurilor pentru tehnologia informației" (impozit unic), atenționăm că acesta nu se încadrează în structura și categoria impozitelor respective.

Împozitul unic nu poate fi inclus în art.6 alin.(5), deoarece nu reprezintă un impozit de stat nou, ci include impozite și taxele de stat și locale deja reglementate la alin.(5) și alin.(6) ale art.6 din Codul fiscal.

Împozitul respectiv este aplicat *subiectului* impunerii doar pe criteriul *titlului* de rezident al parcului pentru tehnologia informației (rezident al parcului), *baza impozabilă* fiind venitul din vânzări, realizat în această calitate. Cota impozitului este stabilită în mărime de 7%. Repartizarea ulterioară a cotelor procentuale, conform art.14 din Legea nr.77/2016, se atribuie la surse de reglementare în sistemul bugetar (art.6 alin.(10)).

Reieșind din definiția Titlului X, impozitul respectiv nu este altceva decât un regim fiscal aplicat unei categorii de subiecți contribuabili reieșind din condițiile stabilite prin Legea nr.77/2016, și care urmează a fi reglementat și aplicat în mod similar altor regimuri fiscale stabilite pentru anumite categorii de subiecți în capitolele Titlului II din Codul fiscal (ex.: capitolele 7¹, 10¹, 10²), ținând cont de specificul acestuia.

Respectiv, considerăm oportună examinarea posibilității de completare a Codului fiscal cu un nou Capitol 10³ "Regimul fiscal al rezidenților parcului pentru tehnologia informației".

Cu referire la normele pct.13 al art.I din proiect, care prevăd completarea Codului fiscal cu titlul X, menționăm că acestea nu întrunesc condițiile generale necesare unui titlu din cod, nici sub aspect structural, nici redacțional.

În acest context realizăm că, potrivit art.33 alin.(1) din Legea nr.780/2001, în cadrul acțiunii de sistematizare a conținutului actului legislativ, elementele textului se grupează în funcție de proporțiile actului, după cum urmează:

- a) articolele se pot grupa în secțiuni numerotate cu cifre arabe;
- b) secțiunile se pot grupa în capitole numerotate cu cifre romane;
- c) *capitolele se pot grupa în titluri numerotate cu cifre romane;*
- d) în cazul unor coduri sau acte legislative de complexitate și cu un volum mare, titlurile se pot grupa în părți sau în cărți, a căror numerotare se face cu numere ordinare scrise cu litere.

Iar art.37 alin.(2) prevede în mod expres că, pentru a evita eventualele paralelisme în legislație intervine abrogarea. Normele proiectului de lege în mare parte dublează prevederile Legii nr.77/2016, fapt care nu poate fi acceptat. Ori, proiectul de lege urma să prevadă norme de abrogare a unor articole din Legea nr.77/2016. În acest contest, ținem să amintim practica de revizuire a actelor legislative în vigoare în scop de abrogare a normelor juridice ce conțin reglementări fiscale cuprinse în alte acte legislative, decât Codul fiscal și legile de punere în aplicare a titlurilor acestuia, conform art.3 din Codul fiscal.

Suplimentar, menționăm necesitatea reexaminării art.6 alin.(10) din Codul fiscal, la care se face trimitere în norma art.7 alin.(5) supusă modificării (*pct.2*). Normele art.6 alin.(10) urmează a fi revăzute sub aspect structural și redacțional în vederea structurării și delimitării acestora în așa mod ca să se asigure înțelegerea corectă, precum și expunerea clară și fără echivoc. Norme juridice de reglementare cuprinse în alin.(10) stabilesc destinația surselor de venit acumulate din achitarea impozitelor și taxelor fiscale, bugetul de stat, bugetele unităților administrativ-teritoriale, bugetul unității teritoriale autonome, precum și atribuirea la categoria de sursă de reglementare în sistemul bugetar.

Sursele de venit a impozitului unic, reglementat de Legea nr.77/2016, conform art.14, vor avea și alte destinații decât cele prevăzute la alin.(10) precum, bugetul asigurărilor sociale de stat și fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală. Proiectul de lege nu prevede norme de reglementare în acest sens, în vederea asigurării concordanței depline între reglementările concurente.

De asemenea, suplimentar urmează a fi reexamine sub aspectul asigurării concordanței cu prevederile art.17 alin.(3) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014 reglementările legislației în vigoare, în partea ce ține de interdicția stabilirii unei cote procentuale din buget, destinate anumitor domenii, sectoare sau programe.

La *pct.2*, în scop de rigoare juridică și redacțională, propoziția a doua, referitoare la modalitatea de raportare și achitare a impozitului unic, urmează a fi exclusă, ca fiind de prisos, deoarece norma propusă nu se încadrează în structura și conținutul art.7. Articolul supus modificării nu conține reglementări similare referitoare la alte tipuri de impozite și taxe, acestea fiind deduse din cuprinsul Codului fiscal fără a fi necesară o asemenea specificare.

La *pct.3*, *pct.5*, *pct.7*, precum și în tot textul proiectului, atenționăm asupra nerespectării prevederilor art.19 lit.e) din Legea nr.780/2001 privind utilizarea terminologiei constante și uniforme în partea ce ține de utilizarea noțiunii de *statut de rezident al parcului pentru tehnologia informației*. Legea nr.77/2016 nu conține

reglementări privind obținerea sau retragerea *statutului* de rezident al parcului. Obținerea/retragerea *titlului de rezident al parcului* se face în bază de contract încheiat/reziliat cu administrația parcului în condițiile legii, cu efectuarea înscrierilor respective în Registrul de evidență a rezidenților parcului.

La pct.3, pct.4, pct.5 în partea ce ține de art.14¹, necesitatea normelor de reglementare privind perioada fiscală urmează a fi argumentată suplimentar, reieșind din reglementările existente ale art.12¹ și capitolului 7² din Codul fiscal privind perioada de tranziție și regulile stabilite pentru aceasta. Considerăm că, în caz de necesitate, ar fi suficientă doar o normă de completare a art.12¹ privind aplicarea acesteia agenților economici rezidenți ai parcurilor.

Cu referire la art.27¹, necesitatea acestuia nu este argumentată prin Nota informativă. Dacă, reieșind din normele proiectului de lege, rezidenții parcurilor nu sunt subiecți contribuabili ai impozitului pe venit, acestora nu li se aplică deducerile la calcularea impozitului pe venit, precum și alte norme aferente ce țin de impozitul pe venit (ori, titlul II din Codul fiscal nu prevede asemenea specificări pentru taxele locale sau pentru taxele rutiere reglementate de ale titluri).

Această obiecție este valabilă și pentru *art.35¹*, care prevede neaplicarea scutirilor la plata impozitului pe venit.

Considerăm că, ar fi suficientă o normă generală, care să prevadă că contribuabilii subiecți ai impozitului unic nu beneficiază de alte facilități fiscale, deduceri și scutiri la plata impozitelor și taxelor incluse în componența impozitului unic la calcularea și achitarea acestuia.

La pct.7, norma de completare a art.84 alin.(4) exclude necesitatea normei de completare a art.84 cu alin.(3¹), lipsind-o de sens. Urmare completării propuse la alin.(4) acesta va prevedea că prevederile prezentului articol (inclusiv a alin.(3¹)) propus în proiect) nu se aplică agenților economici impozitați conform regimului fiscal stabilit la cap.7¹ și la Titlul X din Codul fiscal.

La pct.10, care prevede scutirea rezidenților parcurilor de plata impozitului pe bunurile imobiliare, urmează a se examina suplimentar riscurile ce țin de scutirea imobilelor cu spații mari, utilizate în alt scop decât cel ce ține de activitățile specificate în Legea nr.77/2016.

La pct.11 și pct.12, normele de reglementare nu sunt necesare, reieșind din prevederile Legii nr.77/2016, unele reglementări depășind obiectul de reglementare a Codului fiscal (art.342¹ alin.(2)).

Dacă se va decide adoptarea elementului structural titlul X, sau a unui capitol suplimentar la titlul II din Codul fiscal, considerăm că toate reglementările referitoare la categoria respectivă de subiecți urmează a fi prevăzute în reglementări comune expuse succint în subdiviziunile structurale respective, fără specificări inutile, ținând cont de prevederile art.19 din Legea nr.780/2001.

La pct.13:

Referitor la denumirea, structura și redacția titlului X, se va ține cont de obiecțiile expuse la *pct.1 al art.1.*

La art.367, atenționăm că asemenea titluri de articole, nu se mai regăsesc în alte subdiviziuni structurale ale Codului fiscal, iar necesitatea acestuia nu este justificată, reieșind din conținutul articolelor cuprinse în titlul X. Articolul nu corespunde cerințelor art.36 alin.(1) din Legea nr.780/2001.

La art.368:

La noțiunea de plăți salariale, propunem păstrarea propoziției a doua din definiție, prima parte fiind de prisos, generând interpretări diferite și contradictorii.

La noțiunile *regim standard* și *regim special* atenționăm că, urmare adoptării normei de completare a art.6 alin.(1) din Codul fiscal cu lit.h), *impozitul unic* nu va mai avea calitatea de impozit aplicat în regim special, ci va face parte din categoria impozitelor de stat de rînd cu celelalte impozite și taxe. Prin urmare, se constată o contradicție conceptuală în abordare. Totodată, norma de trimitere la alte acte legislative, urmează a fi concretizată, ținînd cont de prevederile art.3 din Codul fiscal, care stabilește în mod expres, care sunt actele legislative de reglementare a domeniului fiscal.

Normele art.369 alin.(2) și ale art.370 alin.(1) urmează a fi coordonate sub aspect redacțional în partea ce ține de definirea și utilizarea obiectului impozabil, care este expus în mod diferit, pentru a exclude tălmăcirile diferite, precum și a dublării acestora.

La art.369 alin.(2), propunem substituirea cuvintelor "lucrărilor permise" cu cuvintele "activităților permise". Totodată, observăm că textul alin.(2) ce urmează după norme de trimitere la Legea nr.77/2016 nu face obiectul de reglementare a articolului intitulat "subiecții impunerii".

Norma alin.(3) al art.369 urmează a fi examinată suplimentar în vederea neadmiterii unei contradicții cu prevederile art.2 din Legea nr.77/2016, sau a modificării sensului normei respective care prevede în mod expres că, activitatea principală este activitatea care generează 70% sau mai mult din venitul din vânzări al rezidentului parcului. Norma art.369 alin.(3) permite neasigurarea indicatorului de 70% în cursul a oricare 2 luni pe parcursul anului calendaristic. Considerăm că admiterea neasigurării indicatorului de 70% în oarecare 2 luni ale anului calendaristic ar putea fi acceptată doar cu condiția asigurării indicatorului de 70% calculat total pentru anul respectiv (inclusiv în perioada fiscală tranzitorie).

La art.370:

La alin.(1), propoziția a doua nu este necesară și urmează a fi exclusă ca fiind de prisos.

Alin.(3), necesită a fi revăzut sub aspect redacțional în scopul aducerii în corespundere cu prevederile art.19 din Legea nr.780/2001 privind utilizarea terminologiei constante și uniforme.

La art.371, normele de reglementare dublează prevederile art.15 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.77/2016.

Norma art.372 alin.(1) dublează norma art.15 alin.(3) din Legea nr.77/2016.

Normele art.373 alin.(1) se dublează cu normele art.14 din Legea nr.77/2016, iar normele alin.(2) nu sunt necesare, avînd doar scop de informare.

Art.375 alin.(1) va fi revăzut sub aspect redacțional, deoarece din conținutul acestuia nu rezultă obligativitatea respectării normelor, forța juridică a actelor prevăzute la lit.a) și lit.b), precum și consecințele nerespectării acestora. Totodată, noțiunile utilizate și modul de expunere nu sunt în corespundere cu cele utilizate în Codul fiscal.

Astfel, la lit.a) noțiunea „notă de informare” se va concretiza în scopul determinării forței juridice a actului respectiv, ținînd cont de cuvintele ”și are scop

informativ”. De asemenea, se va explica care sunt consecințele juridice în cazul neprezentării acesteia.

La examinarea proiectului de lege se va ține cont de faptul că, potrivit art.129 pct.9) din Codul fiscal prin *dare de seamă fiscală* se înțelege – orice declarație, informație, calcul, notă informativă, alt document, care sînt prezentate sau trebuie să fie prezentate Serviciului Fiscal de Stat, *privind calcularea, achitarea, reținerea impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere (penalităților) și/sau amenzilor ori privind alte fapte ce țin de nașterea, modificarea sau stingerea obligației fiscale*.

La lit.b), cuvintele ”salariul și alte plăți” urmează a se substitui cu cuvintele ”plăți salariale”, reieșind din noțiunea propusă spre utilizare în sensul titlului X, conform art.368 și întru respectarea unei terminologii constante și uniforme.

Art.380 necesită a fi revăzut sub aspect redacțional.

La alin.(1) cuvintele ”care devin rezidenți ai parcurilor și aferent celor care pierd acest statut” urmează a fi substituite cu cuvintele ”înregistrați în Registrul de evidență a rezidenților parcului pentru tehnologia informației”.

La alin.(2) normele juridice de reglementare necesită a fi precizate pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii. Nu este clar, care acte normative se au în vedere, ce fel de informații cu privire la impozitul unic vor fi prezentate, fără a fi specificate pe componentele impozitului unic, precum nu este clar cui vor fi prezentate acestea. Considerăm că în redacția propusă norma nu poate fi acceptată, fiind lipsită de sens.

La alin.(3) referitor la cuvintele ”în modul stabilit de comun acord”, menționăm că, în textul Codului fiscal se utilizează următoarea formă redacțională ”în modul și în forma stabilite de comun acord”.

La art.II pct.1 și pct.3, art.III pct.4 și art.IV pct.1 și pct.3 normele juridice de reglementare, nu corespund rigorilor de tehnică legislativă stabilite de Legea nr.780/2001 privind: expunerea acestora în stilul actului legislativ supus modificării cu utilizarea unei terminologii constante și uniforme, construirea frazelor conform normelor gramaticale astfel, încît să se exprime corect, concis și fără echivoc ideea, să fie înțeleasă ușor de orice subiect interesat, precum și pentru a exclude tălmăcirile diferite în procesul de aplicare.

Astfel, atenționăm asupra expunerii diferite a normelor în partea ce ține de *sumele repartizate din contul impozitului unic conform art.14 din Legea nr.77/2016*.

De exemplu, la art.II pct.4 norma de completare a art.20 din Legea nr.489/1999 cu alin.(4) specifică faptul că calculul la plata contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii se va efectua *din contul sumelor repartizate bugetului asigurărilor sociale de stat din încasările impozitului unic* de la rezidenții parcurilor pentru tehnologia informației, conform Legii nr.77/2016. Iar normele de reglementare prevăzute la art.II și art.IV prevăd doar că asigurarea medicală se va efectua *din contul impozitului unic achitat de rezidenții parcurilor pentru tehnologia informației*, conform Legii nr.77/2016.

De asemenea, nu este clară necesitatea normelor de trimitere la ”actele normative ce conțin norme ale dreptului muncii”. Considerăm că specificarea în textul normei de reglementare a calității de angajat al rezidentului parcului pentru

tehnologia informației ce activează în baza contractului individual de muncă este suficient pentru înțelegerea corectă a acesteia.

Însă, se impune necesitatea examinării noțiunii de *venituri salariale*, reieșind din noțiunile diferite utilizate de actele legislative supuse modificării prin prezentul proiect de lege, *în partea ce ține de baza de calcul a contribuțiilor la bugetul public național de către angajați.*

Potrivit art.21 alin.(1) lit.a) din Legea nr.489/1999, baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul asiguraților, o constituie *salariile individuale, realizate lunar, recompensele, inclusiv sporurile și adaosurile în bani și în natură, reglementate prin lege sau contractul colectiv de muncă, pentru asigurații angajați cu contract individual de muncă.*

Iar art.17 din Legea nr.1585/1998 prevede că, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală reprezintă o sumă fixă sau o contribuție procentuală *la salariu și la alte recompense*, pe care asiguratul este obligat să o plătească asiguratorului pentru preluarea riscului asigurat al persoanei, conform prevederilor legislației.

La fel, norma de completare a art.4 din Legea nr.1593/2002 cu alin.(1¹) prevăzută la art.IV pct.1 din proiect, prevede că *rezidenții parcurilor pentru tehnologia informației și angajații acestora nu vor achita prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense pentru veniturile salariale obținute în baza contractelor individuale de muncă* și actelor normative ce conțin norme ale dreptului muncii.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(1) din Legea nr.77/2016 care stabilește în mod expres că, *venitul lunar asigurat al salariaților angajați de rezidenții parcului* va constitui 60% *din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul respectiv*, considerăm că, normele respective sunt lipsite de sens în raport cu baza de calcul a contribuției individuale stabilită la articolul respectiv.

La art.II, Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr.1585/1998:

Sub aspect conceptual, considerăm inoportună completarea Legii nr.1585/1998 cu normele propuse la art.II din proiect și propunem excluderea acestora, deoarece normele respective nu se încadrează după stil și conținut în textul Legii nr.1585/1998. Reieșind din prevederile art.37 lit.b) și lit.c) din Legea nr.780/2001, conform teoriei generale a dreptului și normelor de tehnică legislativă, urmează a se evita crearea de eventuale paralelisme în legislație și apariția unor discrepante și neclarități între reglementări.

Modul și termenul de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală se reglementează de Legea nr.1593/2002, care poate fi completată în caz de necesitate cu reglementări specifice unei anumite categorii de subiecți, dar nicidecum nu ține de reglementările generale în domeniu prevăzute în Legea nr.1585/1008.

La art.III, Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr.489/1999:

La pct.1, norma de completare a art.5 cu alin.(3³), urmează a se examina procedura de aplicare față de rezidenții parcurilor pentru tehnologia informației cu statut de persoană fizică ce desfășoară activitate de întreprinzător, ținând cont de

art.5 alin.(1) lit.b), care prevede prezentarea declarației o dată pe an - pînă la data de 15 ianuarie a anului următor celui de gestiune, pentru a exclude tălmăcirile diferite și contradictorii.

La pct.2, norma de completare a art.17 alin.(1) cu lit.f), urmează a fi examinată în raport cu norma lit.b) a alin.(1). Nu este clară, necesitatea specificării și divizării categoriei de subiecți contribuabili, rezidenți ai parcurilor pentru tehnologia informației care au calitatea de angajator, în cazul în care norma nu prevede reglementări speciale ce rezultă din această calitate. Propunem omiterea din text a pct.2, ca fiind de prisos.

La pct.3, textul "în raport cu veniturile salariale obținute în baza contractelor individuale de muncă și actelor normative ce conțin norme ale dreptului muncii" se va exclude, ca fiind de prisos.

La pct.4, reiterăm că, norma respectivă în redacția propusă nu are sens în raport cu baza de calcul a contribuției individuale a angajatului rezidenților parcurilor pentru tehnologia informației expres stabilită la art.16 alin.(1) din Legea nr.77/2016 - în mărime de 60% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul respectiv.

Prin urmare, Calculul și plata contribuției de asigurări sociale datorate de asigurații angajați cu contract individual de muncă și de angajatorul acestora care este rezident al parcului pentru tehnologia informației se fac lunar, conform art.16 din Legea cu privire la parcurile pentru tehnologia informației nr.77/2016.

De asemenea, pentru a exclude tălmăcirile diferite, autorii vor concretiza dacă în sensul art.21 din Legea nr.489/1999, baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul asiguraților, angajați cu contract individual de muncă la rezidentul parcului pentru tehnologia informației o constituie venitul lunar asigurat în mărime de 60% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul respectiv, conform prevederilor art.16 din Legea nr.77/2016.

La pct.5, necesitatea normei și scopul acesteia urmează a fi argumentate, pentru a se determina oportunitatea adoptării acesteia, ținînd cont de faptul că norma nu se referă la subiecții vizați în proiectul de lege, dar se va aplica tuturor subiecților angajatori în sensul Legii nr.489/1999, și care va stabili o procedură nouă ce necesită a fi examinată suplimentar și concretizată. Nu este clară necesitatea specificării frazei "dar a căror sursă de finanțare potrivit legislației în vigoare este bugetul asigurărilor sociale de stat". Totodată, în cazul acceptării normei spre aprobare, în textul normei se va indica expres termenul de restituire a mijloacelor respective.

La art.IV, Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr.1593/2002:

La pct.5, norma de completare a art.30 cu alin.(3) urmează a fi argumentată și concretizată ținînd cont de norma art.I pct.13 referitor la art.379 alin.(4) din Codul fiscal, pentru a exclude tălmăcirile diferite în procesul de aplicare. Potrivit articolului menționat, pentru încălcarea termenului de achitare a impozitului unic urmează a fi aplicată majorarea de întârziere stabilită conform Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul respectiv. Astfel, se va concretiza căror subiecți și în ce condiții se prevede aplicarea normei propuse la pct.5.

La art.V, Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289/2004:

Nu este clară procedura și termenul de restituire a sumelor respective. Considerăm că, aceste reglementări urmează a fi prevăzute expres în textul normei legale, pentru a se asigura certitudine și claritate în aplicare.

Oportunitatea examinării și adoptării proiectului de le ține de competența exclusivă a Parlamentului.

**Șef Direcție Generală
Ion CREANGĂ**

Ex.: I. Gălușcă
Tel.: 820-579